

Одлуком је одбачен захтев за обуставу извршења појединачних аката или радњи предузетих на основу оспорених одредаба Закона.

Како су објављивањем наведене Одлуке брисани неуставни ставови члана 17. и 18. Закона који се односе на право и начин утврђивања висине остале накнаде по основу рођења и неге детета и посебне неге детета, то почев од 8. маја 2021. године жене пољопривредне осигуранице нису могле да остваре ово право.

Чл. 6. и 7. Закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС“, број 66/21), чија примена је отпочела 1. јула 2021. године, поново је прописано право и начин утврђивања висине остале накнаде по основу рођења и неге детета и посебне неге детета жена које су у периоду од 18 месеци пре рођења детета биле пољопривредне осигуранице.

Наведене одредбе имају ретроактивно дејство и примењују се од 8. маја 2021. године.

Имајући у виду да су у складу са одредбама Закона који се примењивао од 1. јула 2018. године до 7. маја 2021. године, жене пољопривредне осигуранице наведено право остваривале на основу основица на које су плаћени доприноси за обавезно пензијско и инвалидско осигурање у 24 месеца пре рођења детета, потребно је преиспитати по службеној дужности сва решења којим је одлучено о праву, а која нису коначна и правноснажна.

Такође, странка може поднети захтев за измену појединачног акта (решења) које је коначно и правноснажно, уколико од коначности, односно правноснажности решења није прошло више од две године.

Рок за подношење наведеног захтева је шест месеци од дана објављивања одлуке Уставног суда.

Како је одлука објављена 7. маја 2021. године, то рок за подношење захтева за измену појединачног акта (решења) истиче 7. новембра 2021. године.

II

Одлуком Уставног Суда Србије број: **IУз-247/2018** од 21.05.2021. године утврђено је да одредба члана 14. став 8. Закона о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 50/18) у делу који гласи: „ако је код надлежног органа евидентирано најмање шест најнижих основица на које су плаћени доприноси на примања која имају карактер зараде“, није у сагласности са Уставом и потврђеним међународним уговором.

Имајући у виду да одређени број корисника права није испуњавао наведени услов и да им је накнада зараде у периоду коришћења породичног одсуства утврђена у било ком износу који је мањи од износа минималне зараде на дан подношења захтева, потребно је, по службеној дужности, преиспитати сва решења којим је одлучено о праву, а која нису коначна и правноснажна.